

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 302.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 7. ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1845.)

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Μεταμελημένοι πρό πολλού οι συμπολίται μας διά την εμφοιωρήσασαν μεταξύ αυτών και διά πολύν καιρόν ανοικείως διαρκέσασαν διχόνοιαν, περί ης πολλάκις είπομεν πάμπολλα, και ή όποια επέφερον, ως αναπόφευκτον συνέπειαν, ούκ όλίγην ζημίαν εις τον τόπον και όπισθοδρομήσιν εις τά συμφέροντα του έμπορίου, της ναυτιλίας και της βιομηχανίας μας, επερίμεναν άρμόδιαν εύκαιρίαν δια να δώσωσι προς άλλήλους αδελφικήν χείρα και άνω να συμφιλιωθώσι και να συνενωθώσι. Την εύκαιρίαν ταύτην έχορήγησεν ή πρό τινων ήμερών παρουσία ένταύθα του Υποστράτηγου κυρίου Τζανετάκη Γρηγοράκη, όστις διαμαίνας εις την πόλιν μας δέκα σχεδόν κατά συνέλειαν έτη, έδουνήθη διά της αγαθότητος, της άμεροληψίας και των λοιπών καλών προτερημάτων του να έλαλύσιν εις έαυτόν τό σέβας και την εύνοιαν όλων ήμών, και ό όποιος μόλις επρόφερον ότι επεθύμει να ίδη τους Έρμουπολίτας όμονοούντας και όμόφρονας διά τό καλόν του τόπου και της βιομηχανίας των, έλαβε την εύχαριστήσιν να εύρη όλους συμφώνους με την επιθυμίαν του. Πρώτοι λοιπόν οι κύριοι Χί ο ι όσαντες προς τιμήν του γεύμα λαμπρόν εις την λέσχην ή Έλλάς, εις τό όποιον προσεκλήθησαν ό αντιπρόεδρος της Βουλής κύριος Ν. Κολοκοτρώνης, οι Βουλευται Κύριοι Πριδιλέγγιος, Καλαμογδάρτης, Χαραμής και Κρανίδης, ό Γερουσιαστής Κ. Ν. Πρασσκάκης, ό αντιπρόσωπος του Διοικητού, ό Εισαγγελεύς ό Δήμαρχος, ό Λιμανάρχης, ό Υγειονόμος και τινες άλλοι έν των ένταύθα άρχόντων προσεκάλεσαν και δώδεκα έκ των μη Χί ω ν. Μετά δύο δε ήμέρας όσαντες και οι μη Χί ω ι ώσαύτως προς τιμήν του κυρίου Υποστράτηγου λαμπρόν γεύμα εις την λέσχην των Έρμουπολιτών, εις τό όποιον προσεκλήθησαν όλοι οι μνησθέντες κύριοι Βουλευται, ό κύριος Γερουσιαστής ό Πρόεδρος του Πρωτοδικείου μας και λοιποί άρχοντες, έκτός των κυρίων Κολοκοτρώνου, Χαραμή και Κρανίδου αναχωρησάντων έν τούτω τώ μεταξύ διά τον Πειραιά με τό Έλληνικόν άτμόπλοον ό Όθων, προσεκάλεσαν δώδεκα έκ των Χί ω ν, και διά των συνήθων προπίσεων και ζητωκραυγών υπέρ του αγαπητού Βασιλέως μας, της Σεπτής Βασιλείσης, του έθνους, του Συντάγματος, των κυρίων Υπουργών και της όμονοίας, παικιζούσης της μουσικής, έτέθησαν αι πρώται βάσεις της συνένωσης υπό τους αγαθώτερους οίνους, και με την κοινήν όλων των συνδικαιούμων και των παρευρεθέντων εύχαρίστησιν και αγαλλίασιν. Όφειλομεν λοιπόν να εύγνωμόνησωμεν προς τον Υποστράτηγον κυρίου Τζανετάκη, ως μεσολαβήσαντα διά της παρουσίας του να συφιγγώσιν οι πρό τινος καιρού χαλαρωμένοι μεταξύ των συμπολιτών μας κοινωνικοί δεσμοί, και να τεθώσιν αι πρώται βάσεις της μεταξύ αυτών συμφιλιώσεως και όμονοίας, αι όποιαι όρθώσιν τάς πόλεις, ένφ ή διχόνοια, τά παθη και ή διαίρεσις τάς καταστρέφουν.

Ό ύποστράτηγος κύριος Τζανετάκης την στιγμήν καθ' ήν έμειλε να αναχωρήσει έντεύθεν άποχαιρέτησας τους συμπολίτας μας, και εξηγήσας εις αυτούς τό αίσθημα της εύγνωμοσύνης του διά την φιλόφρονα προς αυτόν ύποδοχήν των, τοίς ύπεσχέθη ως άλλος συμπολίτης των ότι θέλει ενεργήσει παρά τη έξουσία και έτος του νόμου πάν τό έφικτόν και δίκαιον υπέρ της βελτιώσεως του τόπου μας, του έμπορίου, της ναυτιλίας και της βιομηχανίας μας. Δέν άμφιβάλλομεν δε γνωρίζοντες τον χαρακτήρα και την θαρύτητα της ύποσχέσεώς του, ότι και έμπράκτως θέλει ανταποκριθί εις τό προς αυτόν σέβας και την αγάπην των συμπολιτών μας. Είθε δε και ή Σ. Κυβέρνησις να προσέξη εις όσας παρατηρήσεις ό αγαθός ούτος και φιλόπατρις κύριος ύποστράτηγος θέλει ύποβάλλει εις αυτήν, διά τό καλόν ενός έμπορικου τόπου, ή βελτιώσις και ή πρόοδος του όποίου θέλουν έχει μεγίστην επίρροήν, ως πολλάκις έλάβομεν άφορμήν να είπωμεν, εις τά γενικά του έθνους συμφέροντα, και εις τό λαμπρόν και ευδοξόν της Ελλάδος μέλλον

Διά της μεσολαβήσεως του Υποστράτηγου κυρίου Τζανετάκη έτέθησαν, ως ειρηται, αι πρώται βάσεις της μεταξύ μας συνένωσης και όμονοίας. αλλά όα πραγματοποιηθή άρα γε ειλικρινώς ή συνένωσις αύτη; Τουτό, καθ' ήμάς, είναι ζήτημα δυσδιάλυτον ένόσω διαφωνώμεν κα τά τά πολιτικά φρονήματα, και συγχωρώμεν να επηρεαζώμεθα από τήν άπόψη, τά όποια καιτοι στερούμενα προόδου, προηγουμένων, συνέσεως, γνώσεων και κοινωνικής θαρύτητος, προήχθησαν άναξίως μεταξύ ήμών, παρ ήμών και δε ήμών, ένεκα της διαίρεσεως και των παθών μας. Η διαφορά των πολιτικών φρονημάτων θέλει γίνεσθαι πάντοτε αίτιχ διχονοίας και διαίρεσεως όσάκις ήθελε προτεθί να γίνωσιν έκλογαί, τά δε προαχθέντα άναξίως, ως ειρηται, πρόσωπα θέλουν ενεργεί άδιαλείπτως εις τό να διαταράττωσι την μεταξύ μας άρμονίαν, δια να δύνανται ούτω να διατηρώσιν επίρροήν επ' ήμών, τείνουσαν προς ίδίαν των ωφέλειαν, και προς βλάστην των γενικών του τόπου μας συμφερόντων. Οι άληθώς προέχοντες λοιπόν μεταξύ ήμών, αν επιθυμώσι τό καλόν του τόπου και την βελτίωσιν της καταστάσεώς μας, είναι δίκαιον άφ' ενός μόν να συμφωνήσωσι κατά τό πολιτικόν φρόνημα, ακολουθούντες πάντοτε εις την πολιτικόν δρόμον των την γραμμήν την όποιαν εις τιαύτας περιστάσεις διαγράφει ή φρόνησις, ό πατριωτισμός και τό καλώς έγνωσμένον συμφέρον των, να μην δίδωσι δε άκρόασιν άφ' έτέρου εις τάς εισηγήσεις και τάς προτροπάς των προσώπων, τά όποια άνωτέρω άνεφέραμεν, και τότε μόνον θέλει δυναθί ή παγισθή μεταξύ μας ή αδελφική άρμονία, ήτις, ως πολλάκις είπομεν, θέλει γίνει άυτιος μεγάλων εις τον τόπον μας ωφέλειων.

Όφειλομεν λοιπόν να εύγνωμόνησωμεν προς τον Υποστράτηγον κυρίου Τζανετάκη, ως μεσολαβήσαντα διά της παρουσίας του να συφιγγώσιν οι πρό τινος καιρού χαλαρωμένοι μεταξύ των συμπολιτών μας κοινωνικοί δεσμοί, και να τεθώσιν αι πρώται βάσεις της μεταξύ αυτών συμφιλιώσεως και όμονοίας, αι όποιαι όρθώσιν τάς πόλεις, ένφ ή διχόνοια, τά παθη και ή διαίρεσις τάς καταστρέφουν.

Ό ύποστράτηγος κύριος Τζανετάκης την στιγμήν καθ' ήν έμειλε να αναχωρήσει έντεύθεν άποχαιρέτησας τους συμπολίτας μας, και εξηγήσας εις αυτούς τό αίσθημα της εύγνωμοσύνης του διά την φιλόφρονα προς αυτόν ύποδοχήν των, τοίς ύπεσχέθη ως άλλος συμπολίτης των ότι θέλει ενεργήσει παρά τη έξουσία και έτος του νόμου πάν τό έφικτόν και δίκαιον υπέρ της βελτιώσεως του τόπου μας, του έμπορίου, της ναυτιλίας και της βιομηχανίας μας. Δέν άμφιβάλλομεν δε γνωρίζοντες τον χαρακτήρα και την θαρύτητα της ύποσχέσεώς του, ότι και έμπράκτως θέλει ανταποκριθί εις τό προς αυτόν σέβας και την αγάπην των συμπολιτών μας. Είθε δε και ή Σ. Κυβέρνησις να προσέξη εις όσας παρατηρήσεις ό αγαθός ούτος και φιλόπατρις κύριος ύποστράτηγος θέλει ύποβάλλει εις αυτήν, διά τό καλόν ενός έμπορικου τόπου, ή βελτιώσις και ή πρόοδος του όποίου θέλουν έχει μεγίστην επίρροήν, ως πολλάκις έλάβομεν άφορμήν να είπωμεν, εις τά γενικά του έθνους συμφέροντα, και εις τό λαμπρόν και ευδοξόν της Ελλάδος μέλλον

έμφυλιου πολέμου, να χύση άθών Έλληνικόν αίμα και να άποτεφρώση την Έλλάδα, δια να δυναθί έπομένως να έξουσιάζη επ' αυτής δοηθουμένη από την ξενικήν ένοπλιον επέμβασιν, εις την όποιαν επεριορίσθησαν ήδη όλαι της αι έλπίδες. Προς έπιτυχίαν δε του καταχθονίου του σκοπού της, και δια να έρεθίση κατά της έξουσίας ως και αυτόν τον τακτικόν στρατόν, δίδωσι και διαδίδει διά των του περιουδικου τύπου της άσεβών οργάνων διαφόρους άνυποστάτους φήμας, ότι ή Κυβέρνησις σκοπεύει να διαλύση τον στρατόν αυτόν, όστις, ως πολλάκις είπομεν, είναι τό στερεώτερον ύποστήριγμα των Κυβερνήσεων των συναισθανομένων τ' αλήθη των συμφερόντα. Διά να δώση δε κάποιαν πιθανότητα εις ταύτας τάς ύπ' αυτής διαδιδόμενας φήμας, διακηρύττει ότι επειδή ή Κυβέρνησις σκοπεύει να διαλύση τον στρατόν αυτόν, δέν λαμβάνει κάμμίαν πρόνοιαν δια να πεμφθώσιν εις τά τάγματα οι κληρωθέντες κατά την τελευταίαν νεοσυλλεξίαν.

Ότι ή Κυβέρνησις δέν συνέλαβε πάποτε σκοπόν να διαλύση δια κανένα λόγον τον τακτικόν στρατόν, θέλει άποδειχθί άρκούντως από τον πρυπολογισμόν της έτησίου δαπάνης του κράτους, ό όποιος θέλει ύποβλήθη και έσως μέχρι τούδε ύπεβλήθη εις τάς Βουλάς, εξ ου θέλει άποδειχθί τό ένσυνείδητόν έντενυθεν θέλον πεισθί και οι έντιμοι αξιωματικοί του τακτικού μας στρατού, ότι ή αντίπολίτευσις επροσπάθησε δολίως να τους δυσχερατίση ένώπιον της έξουσίας δια τους ιδιοτελείς σκοπούς της. Αν δε ή Κυβέρνησις σκοπεύουσα να διοργανίση επί τά κρείττω τον στρατόν αυτόν, ως είναι γνωστόν και δίκαιον, δέν έθεώρησεν αναγκάιον προς τό παρόν, ίσως και δια λόγους οικονομίας τινος, να πεμφθώσιν εις τά τάγματα οι εις την τελευταίαν νεοσυλλεξίαν κληρωθέντες, δέν συναγεται έντευθεν λογικώς ότι σκοπεύει και να διαλύση τον στρατόν αυτόν, όστις, τό επαναλέγομεν, είναι τό έδρεώτερον ύποστήριγμα της. Ας άισχυρθώσι λοιπόν οι προς όλεθρον της πατριδος των ύποκινούντες ταραχάς, δυσαρρεσκείας και έμφυλιους πολέμους, και άς μάθωσιν ότι ή Κυβέρνησις έλαβεν όλα τά συνετά μέτρα δια να ματαιώση τά καταχθονια σχέδιά των.

Κατά τάς όποιας έχομεν θετικές και βασίμους ειδήσεις, ή αντίπολίτευσις μολοντί επροσπάθησεν έσχάτως δια τε των άποστύλων και του περιουδικου της τύπου, να ταραξίη και τάς επαρχίας του κράτους και την πρωτεύουσαν, πανταχού άπέυχε, διότι οι φιλήσυχοι και ειρηνικοί της Ελλάδος λαοί δέν δίδουν πλέον κάμμίαν άκρόασιν ή προσοχήν εις φθοροποιάς εισηγήσεις και προτροπάς, τεινούσας να θέσωσιν εις κίνδυνον τά μεγάλα του έθνους συμφέροντα, και τά ιδιαίτερα του πολίτου και έχουν άρκετόν νούν δια να συναισθανθώσι ποιοι δύνανται να ήναι οι σκοποί των όσοι προσπαθούν να ρίψωσι την έξουσίαν, μετά την εγκαθίδρυσιν τάς όποιας έπαυσεν ή χύσις του πολυτίμου και άθώου Έλληνικου αίματος, εισήχθη ή ήσυχία και ή τάξις, και ή έμπορία και ή βιομηχανία ένθάρρυνθείσαι ύποσωσούν επανήλθον εις την τακτικήν των πορείαν. Δέν δίδουν πλέον οι λαοί της Ελλάδος προσοχήν εις προτροπάς ανθρώπιων δοξαμανών, όστινες δια να εύχαριστήσωσι την φιλοδοξίαν και τάς άνοικονομήτους αξιώσεις των έσπρωξαν πολλάκις, ως είναι πασίγνωστον, τό έθνος εις τό χείλος της άβύσσου, από την όποιαν μόνον ή του ύψίστου χείρ έδουνήθη να τό σώση.

Η πλειονοψηφία της παρούσης Βουλής, ή παρούσα Κυβέρνησις του Κωλεττο - Μεταξά, ο Βασιλεύς αυτός, οι αγωνιστάι, ο αγαθός λαός, το έθνος αυτό έν γενέει, ώς εί- ναι, με τάς παρεκτροπάς του, ιδιού ή μερίς τήν όποιαν ενηγκαλιόθημεν,

Αυτή ή μερίς περιέχει τήν τιμήν της 'Ελλάδος, το Σύνταγμα της 'Ελλάδος, το μέλλον της 'Ελλάδος! αυ- τήν τήν μερίςν να φωτίσωμεν διά συμβουλών, να προ- τρέψωμεν εις τό καλόν διά δακρύων, διά ψόγων, ίδού τό καθήκον τής τιμής' ίδού τό έργον ήμών.

Είς ήμάς δέν κατήντησεν ή ευτυχία της 'Ελλάδος δυ- στυχία ήμών' ούδέ ή δυστυχία της 'Ελλάδος θέλει αποβή εις ήμάς ήμών.

Έδαλαμεν και ήμάς ή τό μέλλον ήμών ώς κεφάλαιον εις τό σκάφος της 'Ελλάδος' μετ' αυτής θελομεν ναυαγησει, μετ' αυτής θέλομεν έλλειμενοθή.

Θάρρος αδελφοί! Θάρρος συμπατρισταί ήμών, έθνος! Βουλή πρώτη κυβέρνησις συνταγματική ή εμπρός καθίσα- σατε εμπρός! μ' ένθουσιασμόν! μέ άρε- τήν! μέ αυταπά- ρησιν! ώς έβαδίσαστε εις τά 21! Να μάθωσιν οι ξένοι ότι έν έχομεν ανάγκην της ελεύθεως των.

Να μάθωσιν οι ξένοι ότι άξιοι Συντάγματος είμεθα οι 'Ελληνες' δει καθώς έχωνούσαμεν τήν 25 Μαρτίου, έχω- νούσαμεν και τήν 3 Σεπτεμβρίου, και είμεθα έτοιμοι στρουθοκάμηλοι να χωνούσωμεν και άλλους έρυθρούς άν- θρακας!

Είς τήν είκοστήν πέμπτην Μαρτίου! εις τάς σκιάς των μεγάλων μαρτύρων της! εις τό αίμα των πεντακοσί- ων χιλιάδων θυμάτων της σάς όρκίζομεν' θάρρος αδελφοί θάρρος συμπατρισταί ήμών βουλή! έθνος! πρώτη συνταγ- ματική κυβέρνησις!

(Συ νέ ν ω σ ι ς) .

Είς απάντησιν του καθ' ήμών αισχροϋ λιβελλου, τόν ο- πούον άνιγνώμεν έχάτως εις τήν υπό του Τζελεπή Κωστά- κη Λεβίδου συντασομένην έφημερίδα ή 'Ελπίς, εκθέτομεν.

Οι άφοϋ ο άνθρωπος ούτος πρό κειροϋ άνενδότως καταγίνεται να διαβρήξη πάντα κοινωνικόν έν τή 'Ελλάδι δεσμόν και να σπρώξη τό έθνος του εις τό χαίλος της άβύσ- σου, διά των φθοροποιών και άνταθικών διδασκαλιών τάς όποιάς διά της άσέουδς έφημερίδος του δίδει εις τούς 'Ελ- ληνας, κατά μήρησιν των έξωλεστών της Γαλλικής έπα- ναστάσεως δημοσιογράφων του Μιχαήλου και του Χι- βέρτου. Αφοϋ έπαυσεν από του να συναισθάνεται πλέον ότι ύπάρχουν καθήκοντα κοινωνικά, τά όπιζα ο δημοσιογραφικός κάλαμος όφείλει θρησκευτικώς να σέ- βεται, και να τά θεωρή ώς ύλην, επί της όποιας δέν συγχωρείται από τούς κανόνας της δημοσιογραφί- ας να σχηματίση πραγματείαν, δίδει έν της τοιούτης πρα- γματείας δύναται να προκύψωσι πάμπολλα εις τήν κοι- νωνίαν δυστηχήματα. Αφοϋ έπαυσεν ώσαύτως από του να εύλασθήται τήν κοινήν γνώμην και δέν ύπάρχει πλέον δι αυτόν ουδέ όσιον ουδέ έερόν. Αφοϋ έξύδρισε και έσυ- κοφάντησε τούς σεβασμιωτέρους και έναρετωτέρους της 'Ελλάδος άνδρας, διά να εύχρηστήση τήν αντιπατριωτι- κήν φατριάν του, και άφοϋ, τέλος, έξύδρισεν όλόκληρον τό 'Ελληνικόν έθνος ζωγραφίσας αυτό εις τόν έξω κόσμον ώς άνάξιον συνταγματικού πολιτεύματος, δέν θεωρούμεν πα- ράδοξόν άν έξύδρισε και έσυκοφάντησε και ήμάς, ουδέ θέ- λουμε θεωρήσει παράδοξόν άν δημοσιεύση καθ' ήμών όσας συκοφαντίας και ύβρεις ήθελε τώ ύπαγορεύσει ή άνατρα- φή του, γνωστή ήδη εις τό πανελλήνιον.

Άς μάθη λοιπόν ο Τζελεπή Κωστάκης ο Λεβίδης ότι εις μάτην ήμάς προκαλεί, διά των καθ' ήμών ύβρεων και συκοφαντιών του, εις μάχην άνήθικον και εις στάδιον προ- σωπικόν διαπληκτικόν, και ότι πώποτε θελομεν κα- ταδικθή να έξομοιωθώμεν μετ' αυτού.

Μάθετε και δι ήμών δικηγόροι, κλητήρες και δεξι- και του Αιγαίου Πελάγους, ότι ή διεύθυνσις της 'Ελπίδος

επιθυμούσα να σάς έλαφρύνη από ύπερόχως έξοδα τά ό- ποια πληρώνετε διά τάς δικαστικάς καταχωρίσεις εις τήν έφημερίδα μας, άπεφάσισε να δέχεται εις τό όποιον θέλει εκδίδει δικαστικόν παρήρημα διας τάς τοιούτας κατα- χωρίσεις προς λιεπά 4. τόν στίχον εκ 52. στοιχείων συγκείμενον ή διεύθυνσις δηλαδή της 'Ελπίδος άπεφάσισε να ζημιοίται, μόνον και μόνον διά να στερήση από ήμάς πάν μέσον συντηρήσεως της έφημερίδος μας, και ούτω να μάς άναγκάση να παύσωμεν από του να διδάσκωμεν πάν οι εις τήν ένεστύωσαν δεινήν της πατρίδος μας κατά- στασιν όφείλει να πράττη, ή τίμιος και αγαπών τήν πατρίδα του 'Ελλην. Σάς προσκαλούμεν λοιπόν και ήμείς να ώρεληθήτε, άν θέλετε, από τήν έλευθέριον ταύτην προ- σφοράν της διευθύνσεως της 'Ελπίδος, δίδει μη διαχειριζό- μενοι ήμείς τόν τύπον επί σκοπώ ώφελείας, άδικηφορούμεν άν ή διεύθυνσις της 'Ελπίδος μάς στερήση και αυτού του μικρού προς συντήρησιν της έφημερίδος μας πόρου. Βε- βαιούμεν όμως τήν διεύθυνσιν της 'Ελπίδος και όλους τούς συμπατρισταίς της, ότι όποιαδήποτε ήθελεν είσθαι ή καθ' ήμών καταφρά των, δέν θέλου μάς άναγκάσει να παύ- σωμεν τήν εκδοσιν της έφημερίδος μας, είδωω θεωρώμεν ότι ή πατρίς μας έχει ανάγκην από τύπον φιλαλήθη κα- φιλοπείριδα.

Ο συναδελφός μας Συντάκτης του Μισσία μέμφεται διά του ύπ' Αριθ. 2. φύλλου του τόν έπιστάτην του Τε- λωνείου μας κύριον Σταμάτιον Λεβίδην, διά τήν άποστο- λήν έντεύθεν των τετρακοσίων βαρελιών πυρίτιδος, περι- ώ, έγινε πολυς λόγος εις τόν περιοδικόν της πρωτευού- σης μας τύπον, ως αναφέροντα εις τήν δηλωσίν του ότι τό φορτίον του πλοίου τό όποιον έφερε τήν πυρίτιδα ταύ- τήν σύγκεται από διαφόρους πραγματείεσ και όλίγην πυρίτιδα. Αλλ' ήμείς ως φίλοι της αληθείας και της δικαιοσύνης νομιζόμεν καθήκόν μας να δημοσιεύσωμεν προς χάριν αυτών τά έπόμενα περιστατικά, ως εκ των όποιών θεωρούμεν όλως διόλου άνεύθυνον εις τήν περιστά- σιν ταύτην τόν κύριον Σταμάτιον Λεβίδην.

Τό πλοϊόν του Ιωάννου Ντεντεψίθη, τό όποιον έφερε τά περι ών ο λόγος τετρακόσια βαρέλια πυρίτιδος, έλαβε τήν 8. του παρελθόντος μηνός τήν του ένταϋθα Τελωνείου συ- νήθη άδειαν ότι αποπλείει διά τήν Πριβεζαν, τήν δε δε- κάτην τρίτην του ήλιου μηνός έλαβεν ώσαύτως άδειαν πα- ρά του ένταϋθα Λιμεναρχείου να φέρη εις τό πλοϊόν του διέ τήν Πριβεζαν διευθυνόμενον τετρακόσια βαρέλια πυ- ρίτιδα.

Τούτως ούτως έχόντων, και επειδή ουδεμία διαταγή είδόθη πώποτε εις τόν έπιστάτην του Τελωνείου άπαγο- ρεύουσα τήν έξαγωγήν της πυρίτιδος διά ξένην έπικρά- τειαν, ο του Τελωνείου μας έπιστάτης δέν ήδύνατο να έμποδίση τήν φόρτωσιν της περι ής ο λόγος πυρίτιδος επί του πλοϊου του Ιωάννου Ντεντεψίθη, χωρίς να προσ- βάλη προφανώς τά του έμπόριου συμφέροντα, άφοϋ μαλι- στα έπαρουσιάθη εις αυτόν υπό του φορτωτοϋ κυρίου Βασιλείου Α. Γεωργακοπούλου ή από 13 Μαρτίου 1845 φορτωτική του πλοιάρχου Ντεντεψίθη, καθ' ήν ή πυρίτις αυτη διευθύνετο διά τήν Πριβεζαν και επειδή όσάκις ά- ναχωροϋν πλοϊα διά ξένην έπικράτειαν, χωρίς σκοπόν να προσορμισθώσιν εις λιμένα τινα του 'Ελληνικου κράτους, δέν ύποχρεούνται από τόν νόμον να λαμβάνωσι δηλωτικά του Τελωνείου, διά τουτο και τό πλοϊόν του Ντεντεψίθη τό φέρον τήν περι ής ο λόγος πυρίτιδα ουτε ύπεχρεώθη, ουτε έλαβεν, άλλ' ουτε είχε τοιοϋτον του φορτίου του δη- λωτικόν. Κακώς άρα έπληροφορήθη ο συναδελφός μας Συντάκτης του Μισσία, ότι ή δηλωσις του Τελώνου Σύ- ρου αναφέρει ότι τό φορτίου Ντεντεψίθη εύσχετο εις δια- φόρους πραγματείεσ και όλίγην πυρίτιδα.

Αριθ. 284.
Εύρετηρίου.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο
Επί της πτωχεύσεως του Αντωνίου Νικολάου
Εισηγητής

Προσκαλεί άπαντας τούς δανειστάς του προμνησθέν- τος πτωχεύσαντος, να εμφανισθώσιν αυτοπροσώπως εις τό κατάστημα των ένταϋθα Πρωτοδικών τήν τρίτην του έ- λευσομένου μηνός Απριλίου ήμέραν τρίτην της έβδομάδος ώραν τρίτην μετά Μισσημβρίου, διά να έγχειρίσωσι τόν από τό άρθρον 480, του έμπορικου Νόμου τριπλοϋν κα- τάλογον των κατ' αυτούς ίκανών προς εκπλήρωσιν των έργων του προσωρινου Συνδίκου επί της προκειμένης πτωχεύσεως.

Παραγγέλλει τόν Κλητήρα Ν. Περδικάκη να τοιχοκλ- λήση αντίγραφα της παρούσης εις τσ παρά του Νόμου διαταττόμενα μέρη και έτερον να έγχειρήση προς τόν Συντάκτην της ένταϋθα εκδοδομένης έφημερίδος ο 'Ερ- μής διά να καταχωρηθή.

Εν Σύρω τήν 29 Μαρτίου 1845
ο Εισηγητής
Απόστολος Ν. Αποστολόπουλος
Διά τήν ακρίβειαν
της αντίγραφής αυθημερόν
ο Κλητήρ
Ν. Περδικάκης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ύποφαινομένη Αικατερίνη θυγάτηρ Ιωάννου Τζιλα- λή ήγόρασα παρά του Αλεξάνδρου Δημητρίου Τζιλαλή έν χωράφιον κείμενον εις Άνδρον εις τήν θέσιν λεγομένην Μεγάλην Σοκλιάν συνεχόμενον βορεινά με τό του αδελφοϋ του, και ένα άμπελώνα κείμενον ώσαύτως εις τήν Άνδρον εις τήν θέσιν λεγομένην Μουσαφίρι, συνεχόμενον με τόν του Αντωνίου Κκαλαμάνου, και Μεχαήλ Κακλαμάνου, και προσέτι δύο συκαμνηδόενδρα εις τό χωρίον Άρνά κείμενα όπισθεν της οικίας του Ιωάννου Δημητρίου Τζι- λαλή, και δύο δένδρα καρποφόρα εύρισκόμενα έντός του προμνησθέντος χωραφίου και άμπελώνος διά δρα. 100. Προσκαλώ θθεν ότους έχουν δικαιώματα όποιαδήποτε να τά διεκδικήσωσιν έντός της νομίμου προθεσμίας διότι άλλως θέλου θεωρηθαι τούτα παραγεγραμένα.

Εν Έρμουπόλει τήν 28 Μαρτίου 1845
Αικατερίνα Ιωάννου Τζιλαλή

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο ύποφαινόμενος Σταυρινός Ραμουντος δημότης Κορθίου και κάτοικος εις τό χωρίον Άμονακλίου του ουτου Δήμου, ήγόρασα παρά του Νικολάου Γραμματικά δημέτου και κατοίκου του αυτου χωρίου, διά του ύπ' αριθ. 1559 και από 27. 10 ήριου 1844. Συμβολαιου γενομένου ένώπιον του Ειρηνοδικουσυμβολαιογράφου Κορ- θίου τό εις τήν θέσιν Καφαλαϋ μέρος του χωραφίου του σύνδενδρον διά δραχμάς έξκοσίας αριθ. 600. όθεν προσ- καλούνται όσοι έχουν δικαίωμα προτιμήσεως έτός της νομίμου προθεσμίας να με αποδώσουν τό τίμημα της αγορας μετά του τέκου, και παραδώσω αυτό εις αυτούς.

Εν Κορθίω τήν 7. Φεβρουαρίου 1845.
Διά τόν άγράμματον
Στ. Ραμουντου κατ' αίτησίν του
Γ. Ζερμαιλιάς.

ΚΛΗΣΙΣ.

Του Έμμανουήλ Ίω Πρασσακάκη πέντης κατοίκου Μυκόνου.

Κ α τ α

Γεωργίου, Μαρίας και Αικατερίνης κατοίκων εις Αλεξάνδρειαν, τέκνων και κληρονόμων του ποτέ Σταματίου Μπαλέα.

Περι πληρωμής χρέους Γροσίων Τουρκικών εκατόν ήτοι δραχ. 32. κεφάλ.

Ένώπιον του Β. Ειρηνοδικείου Μυκόνου.

Έκ του από 20. Μαρτίου 1815 δμολόγου του ποτέ Σταματίου Μπαλέα του οποίου ή κυριότης δι' όπισθογραφής της 10 Δεκεμβρίου Π. Ε. μετέθη εις τον ύποφαινόμενον, εξαίγεται έναργέστατά, ότι ό μνησθείς ποτέ Σταμάτιος Μπαλέας εδάνεισε γρόσια Τουρκικά εκατόν μετά του τόκου αυτών νημίμως, και επειδή ή περιουσία του αποδιώξαντος εν τή αλλοδαπή μετέθη δικαιοματικώς εις τά τέκνα και κληρονόμους του.

Δ ι α τ α υ τ α.

Κλητεύω αυτούς να εμφανισθώσιν ενώπιον του άκροατηρίου του Ειρηνοδικείου τούτου άποπροσώπως ή δια νομίμου πληρεξουσίου των, μετά τρεις μήνας από την ήμέραν της επίδοσεως της παρούσης δια να εξετασθή και αποφασισθῆ ώς επομένως.

Αον. Να καταδικασθώσιν τά ειρημένα τέκνα και κληρονόμοι του αποδιώξαντος χρεώστου μου, δυνάμει του διαληφθέντος χρεωστικού ιδιωτικού δμολόγου του πατρός των εις την πληρωμήν του κεφαλαίου του χρέους των, μετά του νομίμου αυτού τόκου, μέχρι της άποπληρωμής των.

Βον. Να καταδικασθώσιν επιτέλους οι ειρημέναι κληρονόμοι και εις όλα εν γένει τά έξοδα.

Παραγγέλλεται ό παρά τῷ Ειρηνοδικείῳ Μυκόνου Κλητήρ Κ. Ματθαῖος Μαθῆς να διευθύνη τρία αντίγραφα της παρούσης προς τον παρὰ τῷ εν Σύρῳ Πρωτοδικείῳ Κλητήρα Κ. Ν. Φουρναράκη τον όποϊον παραγγέλλω να επιδώση δυνάμει του άρθρου 145 και 6. της Πολ. Δικονομίας, προς τον παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ Κ. Εισαγγελία τά ρηθέντα αντίγραφα δια να ενεργηθῆ ή κατά Νόμον επίδοσις αυτών προς τούς κληρονόμους του χρεώστου μου Γεώργιον, Μαρίαν και Αικατερίνην κατοικοῦντας εις Αλεξάνδρειαν.

Έν Μυκόνῳ τήν 14. Μαρτίου 1845.

ό Εισηγητής

Έμ. Ίω. Πρασσακάκης

δμοιον τῷ πρωτοτύπῳ αὐθημερόν.

Έμ. Ίω. Πρασσακάκη.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Π ρ ὶ τ η

Κ α τ α χ ὠ ρ η σ ι ς.

Αριθ. 1905.

Έκθεσις

Κοινοποίησις πλειστηριασμοῦ.

ό παρά τῷ Ειρηνοδικείῳ Σίφνου Κλητήρ δηλοποιεῖ ότι.

Κατά την έννοιαν του άρθρου 965. και

967. της Πολιτ. Δικονομίας, και κατά συνέπειαν του υπ' αριθ. 1702. και από πρώτην Ίαν. 1843. έκτελεστού Συμβολαίου γενομένου ενώπιον του εκπληροῦντος χρέη Συμβολαιογράφου Ειρηνοδικίου Σίφνου Πέτρου Κ. Πάου, και δυνάμει της από της έκτης Μαρτίου Ε. Ε. δοθείσης μοι έγγραφου πληρεξουσίου τητος παρά του Κυρίου Ιωάννου Πρόκου Δημοτοκατοίκου Σίφνου, εκτίθενται εις πλειστηριασμόν τά εις την επισυνημμένην εν τή παρούση έκθεσει αναγκαστικής κατασχέσεως, περιγραφόμενα ακίνητα κτήματα του όρειλέτου Γεωργίου Σπαθάρου, κείμενα εν τῷ Δήμῳ του τῷ δια τῶ προς τον ειρημένον Ιωάννην Πρόκαν όρειλόμεινον χρέος εκ δραχμῶν 1838. και λεπ. 45. κεφάλαιον, μετά του τόκου αυτών και των γενομένων και γεννησομένων έξόδων της έκτελέσεως.

Ό πλειστηριασμός θέλει γίνει ένταῦθα την πρώτην Κυριακήν μετά παρέλευσιν οκτώ εβδομάδας, ήτις είναι ή δεκάτη τρίτη του έλευσομένου Μαῖου περι την δεκάτην ὡραν πρό μεσημβρίας ένώπιον του Συμβολαιογραφούντος Ειρηνοδικίου Σίφνου, διοριζόμενου επί του πλειστηριασμοῦ, κατά την πλατεϊάν της Απολλωνίης, εμπροσθεν του Καφενείου του Κυρίου Νικολάου Ανδρονίκου.

Ό Ιωάννης Πρόκας προσφέρει εις άπαντα τά κατασχθέντα κτήματα δραχμάς χιλίας οκτακοσίας, δια να χρησιμεύωσι ως πρώτη προσφορά, και κατά την έννοιαν του Νόμου, ή δε κατακύρωσις αυτών θέλει γίνει εις τον τά πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετά την τελευταίαν προσφοράν διδομένου σημείου δια σκηπανίου ή κώδωνος.

Η δημαπρασία αὐτη άρχεται την 10 ὡραν πρό μεσημβρίας και λήγει την δωδεκάτην της μεσημβρίας της αὐτης ήμέρας.

Η παρούσα έκθεσις, μετά της επισυνημμένης έκθέσεως αντίγραφου θέλει δημοσιευθῆ δις δια της εφημερίδος ό Έρμης.

Έν Σίφνῳ τήν 13. Μαρτίου 1845.

ό Κλητήρ

Πέτρος Μπελτράς

Δια τῶ ακριβές της αντίγραφης.

Έν Σίφνῳ τήν 22. Μαρτίου 1845.

ό Κλητήρ

Πέτρος Μπελτράς

Αριθ' 1904.

Έκθεσις

Αναγκαστικής Κατασχέσεως. Προς έκτελεσιν του υπ' αριθ. 1702. και από πρώτην Ίαν. του 1843. έτους Συμβολαίου συνταχθέντος ενώπιον του εκπληροῦντος χρέη Συμβολαιογ. Πέτρου Κ. Πάου, ή κηρυχθέντος έκτελεστοῦ τήν 19. 9θρίου του 1844 έτους κατ' αίησιν του Ιωάννου Πρόκου κατοικοδημότου Σίφνου, δυνάμει της έπιταγής προς πληρωμήν, και της προς έμέ δοθείσης πληρεξουσίου τητος παρά του Ιωάννου Πρόκου, υπό χρονολογίαν 6. Μαρτίου Ε. Ε. ενεργηθέντων των άρθρων 862. και 866. της Πολιτικῆς Δικονομίας και μη πληρώσαντος του όρειλέτου Γεωργίου Σπαθάρου, δυνάμει του άρθρ 957. της Πολ. Δικονομίας και έπομένα. Σήμεραν τήν δεκάτην τρίτην Μαρτίου του χιλιεστοῦ οκτακοσιοστοῦ ιεσσαρχοστοῦ πέμπτου έτους, ή

μέραν τρίτην της εβδομάδος πρό μεσημβρίας εν Σίφνῳ, ό ύποφαινόμενος Κλητήρ της περιφέρειας των εν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Πέτρος Μπελτράς, και ως τοιοῦτος δικτελῶν παρὰ τῷ Ειρηνοδικείῳ Σίφνου παραλαβῶν τον Δήμαρχον Σίφνου Κύριον Γεώργιον Καμπάνην, μετίδθημεν μετ' αυτου εις την θέσιν Πλακωτῶ του δήμου τούτου και ενήργησα αναγκαστικήν κατασχέσιν επί του κατά την αὐτήν θέσιν κειμένου κτήματος αυτου, και συγκειμένου από τρία λωρία άμπελιον, ένα κηπάριον με μίαν κερειαν, με συκάς, με δύο άπηλῆδες, ώσαύτως και εν λωρίον έξωθεν αυτου άκαλλιέργητον με εν έλαιόδενδρον, όμοροι του όποίου είναι ανατολικῶς τῶ κτήμα του Γ. Αρτίμη, και Ζ. Αρτίμη, προς βορράν τῶ κτήμα του Λ. Δεπόστε, προς Νότον τῶ κτήμα του Αντωνίου Βλάχου, προς δυσμάς με τῶ κτήμα του Νικολάου Κάσαυλα και δημόσιος δρόμος, τῶ όποϊον εξετιμήθη παρὰ του Δημάρχου δραχ. 400. ώσαύτως ενήργησα αναγκαστικήν κατασχέσιν επί του κατά την θέσιν Σηράλια κειμένου άμπελιου αυτου και συνισταμένου από έννια λωρία με εν περιστεριώνα, μίαν Έκκλησίαν ό άγιος Ιάκωβος, τρεις συκάς, εν λωρίον ποτιστικόν, και εν ξερον παρακείμενον τούτου, όμοροι του όποίου είναι κάτωθεν δημόσιος ποταμός, και άνωθεν δημόσιος δρόμος, τῶ όποϊον εκτιμήθη παρὰ του ιδίου Δημάρχου δια δραχμάς 1500. ώσαύτως ενήργησα αναγκαστικήν κατασχέσιν επί του κατά την θέσιν Έρκιπῆς κειμένου κτήματος του αυτου όρειλέτου, συγκειμένου από πέντε έλαιόδενδρα, άντικρυ του κτήματος του Νικολάου Τσολάκη, τῶ όποϊον εκτιμήθη δια δραχ. 150. ώσαύτως ενήργησα κατασχέσιν επί του κατά την θέσιν Σαράλια κειμένου μαγαζιέου του αυτου όρειλέτου, όμοροι του όποίου εισί τῶ του Ιωάννου Σπαθάρου, εκ πληγίου με τῶ του Γεωργίου Πανωρίου, και Δημόσιος δρόμος, τῶ όποϊον εκτιμήθη παρὰ του αυτου Δημάρχου δια δραχ. 500. προς άπίτισιν του προς τον μνησθέντα Ιωάννην Πρόκον χρέος του εκ δραχ. 1838 και λεπ. 45. του τόκου αυτών, και πληρωμῆν των της κατασχέσεως και λοιπῶν γεννησομένων έξόδων.

Προσδιορίζεται δε ήμέρα του πλειστηριασμοῦ, ή πρώτη Κυριακή μετά παρέλευσιν οκτώ εβδομάδων από σήμεραν, θέλει δε καταχωρηθῆ δις ή παρούσα εις την εν Σύρῳ εκδιδόμενην εφημερίδα ό Έρμης.

Μεσεγγυούχος δε των ειρημένων κατασχθέντων κτημάτων διωρίσθη ή σύζυγος του όρειλέτου.

Ό πλειστηριασμός θέλει ενεργηθῆ ενώπιον του Ειρηνοδικίου Σίφνου, διοριζόμενου επί του πλειστηριασμοῦ.

Κατά συνέπειαν συνετάχθη ή παρούσα έκθεσις ήτις αναγνωσθεῖσα ύπεγράφη παρὰ του ειρημένου Δημάρχου Σίφνου και έμου του Κλητήρος.

ό Δήμαρχος

Γ. Καμπάνης.

ό Κλητήρ

Πέτρος Μπελτράς

Δια τῶ ακριβές της αντίγραφης.

Έν Σίφνῳ τήν 22. Μαρτίου 1845.

ό Κλητήρ

Πέτρος Μπελτράς